

[Tinning]

stillende svar, og de har ikke fået den opbakning, de burde have fra landets justitsminister med hensyn til at komme ind at se, hvad der er på dem i registrene. Men det vil vi arbejde videre med.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Nu vendte hr. Tinning jo tilbage til den første sag, der blev rejst. Jeg forstod om det generelle, at vi var meget i nærheden af hinanden, hvad der heller ikke undrer mig, men ikke når det drejer sig om den sag, som hr. Tinning har været inddraget i uden eget ønske – dengang undersøgelsen begyndte, havde hr. Tinning formentlig ikke den modstandskraft, hr. Tinning har i dag. I den sag mener hr. Tinning ikke, der bliver gjort nok. Det vil jo vise sig, når undersøgelsen bliver færdig, når registertilsynet meddeler tilbage til mig, hvad der egentlig er sket. Så vil det vise sig, om vi giver hr. Tinning og andre undersøgelsespersoner den støtte, som vi kan komme til at give i den givne situation.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 672

17) Til *justitsministeren* af:

Lenger (VS):

»Vil ministeren oplyse, om det nogen sinde har været tilstrækkeligt grundlag for asyl i Danmark, at asylansøgeren er trådt offentligt frem eller f.eks. har ladet sig fotografere til en avis?«

Skriftlig begrundelse

Den 5. februar 1986 udsendte flygtninge-nævnet en pressemeddelelse, hvori det bl.a. hed: »Flygtninge-nævnet har i dag besluttet, at det forhold, at en asylansøger træder offentligt frem og f.eks. lader sig fotografere til en avis, ikke i sig selv vil kunne accepteres som grundlag for at meddele den pågældende asyl i Danmark.« Denne pressemeddelelse blev refereret vidt og bredt i alle medier, som om der var noget nyt heri.

Men sagen er jo, at der er meget præcise regler for, hvornår man er konventionsflygtning, og hvornår man er de facto-flygtning. Disse regler indeholder i forvejen ikke noget om, at man bliver det ene eller det andet,

fordi man er trådt offentligt frem eller har ladet sig fotografere. I de tilfælde, hvor der er givet asyl som følge af offentlig fremtræden eller fotografering, har det jo ikke været på grundlag heraf, men ud fra en vurdering af den pågældendes risiko for forfølgelse, tortur, fængsling eller henrettelse ved en afvisning, og denne bedømmelse har været uafhængig af, om risikoen skyldtes det ene eller det andet.

En sådan vurdering skal direktoratet for udlændinge og flygtninge-nævnet fortsat foretage, ligesom det fortsat vil være i strid med såvel dansk flygtningepolitik som internationale aftaler, hvis asylansøgere udvises til tortur, forfølgelse, fængsling eller henrettelse, uanset om risikoen herfor skyldes offentlige optale eller noget andet. Jeg mener derfor, at flygtninge-nævnets pressemeddelelse er et slag i luften, der ikke har andet formål end at lukke munden på asylansøgerne, bringe pressen til tavshed og umuliggøre den offentlige kontrol med nævnets arbejde, så det kan fungere videre som en lukket loge med skodder for vinduerne.

Lenger (VS):

Baggrunden for spørgsmålet er en pressemeddelelse, som flygtninge-nævnet udsendte den 5. februar 1986, og heri hedder det bl.a.:

»Flygtninge-nævnet har i dag besluttet, at det forhold, at en asylansøger træder offentligt frem og f.eks. lader sig fotografere til en avis, ikke i sig selv vil kunne accepteres som grundlag for at meddele den pågældende asyl i Danmark.«

Det er baggrunden for, at jeg så spørger: ja men har det da nogen sinde været tilfældet?

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Først vil jeg gerne sige til hr. Lenger, at det jo er flygtninge-nævnet, som det også blev nævnt, og ikke justitsministeriet, der tager stilling til, om der er grundlag for at give en asylansøger flygtningestatus. Jeg har derfor ikke mulighed for at tage stilling til flygtninge-nævnets afgørelser i konkrete sager, som hr. Lenger ved, heller ikke i sager, hvor en asylansøger er trådt offentligt frem.

I den pressemeddelelse, der henvises til, udtaler et samlet flygtninge-nævn, at det forhold, at en asylansøger træder offentligt